

שיתכבד שמו בארץ, כמו שהוא נכבד למעלה. פיון שהלקה אותו ואת עמו, בא והודה לו לקדוש-ברוך-הוא.

ואחר נשפר ונכפה אותו כהן און, יתרו, שמשמש תחתיו, עד שבא והודה לו לקדוש-ברוך-הוא ואמר, ברוך ה' אשר הציל אתכם וגו', עתה ידעתי כי גדול ה' וגו'. וזהו כהן און, צד האחר, שהוא צד שמאל. וזהו סוד שאמרה רחל, כשראתה שהיא מתה, כמו שפיתוב (בראשית לה) בן אוני. ולכן מהר (הודה) יעקב ואמר בן ימין, ולא בן אוני. צד ימין, ולא צד שמאל.

ובין שאותו מלך וכהן הודו לקדוש-ברוך-הוא ונשברו לפניו, אז התעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו על הכל, מעלה ומטה. ועד שהתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, כשהודו אלה לפניו, לא נתנה תורה עד לאחר שבא יתרו, והודה ואמר, עתה ידעתי כי גדול ה' מפל האלהים. ברוך ה' אשר הציל אתכם וגו'. אז התעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו מעלה ומטה, ואחר כך נתן תורה בשלמות, כששלטונו על הכל.

רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים טו) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. בא וראה, דוד המלך קם ושבח והודה למלך הקדוש, והוא השתדל בתורה באותה שעה כשרוח צפון התעוררה והיתה מכה באותם נימי הכנור, והכנור היה מנגן ואמר שירה וכו'. ואיזו שירה הוא אמר?

בא וראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא מתעורר אל כל אותן המרפבות לתת להן טרף, כמו שבארנו שפיתוב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. פדין, פלהו בחדו, פתחי ואמרי, (תהלים טו)

כמה דאיהו יקירא לעילא. פיון דאלקי ליה ולעמיה, אתא ואודי ליה לקודשא בריך הוא. ולבתר אתבר ואתכפייא ההוא כהן און, יתרו, דמשמש תחותיה, עד דאתא ואודי ליה לקודשא בריך הוא, ואמר ברוך יי אשר הציל אתכם וגו', עתה ידעתי כי גדול יי וגו', ודא הוא כהן און, סטרא אחרא, דאיהו סטר שמאלא. ודא איהו רזא דאמרה רחל, כד חמאת דמיתת, כמה דכתיב, (בראשית לה) בן אוני. ובגין דא אוחי (נ"א אודי) יעקב, ואמר בן ימין, ולא בן אוני, סטר ימינא, ולא שמאלא.

ובין דההוא מלך וכהן אודו לקודשא בריך הוא, ואתברו קמיה, פדין אסתלק קדשא בריך הוא ביקריה על פלא, עילא ותתא, ועד דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, כד אודן אלין קמיה, לא אתיהיבת אורייתא. עד לבתר דאתא יתרו, ואודי ואמר, עתה ידעתי כי גדול יי מפל האלהים. ברוך יי אשר הציל אתכם וגו'. פדין אסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, עילא ותתא, ולבתר יתב אורייתא בשלימו, דשלטונו על פלא.

רבי אלעזר פתח ואמר, (תהלים טו) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם, תא חזי, דוד מלכא קם ושבח ואודי למלכא קדישא, והוה אשתדל באורייתא, בההיא שעתא כד רוח צפון אתער, והוה בטש באינון נימין דכנורא, וכנורא הוה מנגן ואמר שירה וכו', ומה שירה הוה קאמר.

תא חזי, בשעתא דקודשא בריך הוא אתער לגבי כל אינון רתיכין, למיהב לון טרפא, כמה דאוקימנא דכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. פדין, פלהו בחדו, פתחי ואמרי, (תהלים טו)

פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תהלים טו)
 אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵי
 אֲתָנּוּ סֵלָה. כְּשֵׁרוּחַ צְפוֹן
 מִתְעוֹרֶרֶת וַיּוֹרֶדֶת לְעוֹלָם, נוֹשֶׁבֶת
 וְאוֹמֶרֶת, לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ בְּכָל
 גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. בְּשִׁעָה שְׁמַנְגָן
 הַכַּנּוֹר בְּאוֹתָהּ רוּחַ, פּוֹתַח וְאוֹמֵר,
 יוֹדוּף עַמִּים כָּלָם. כְּשֶׁהִיָּה דוֹד קָם
 וּמִתְעוֹרֵר עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, פִּתַּח
 וְאָמַר, אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. כְּדִי
 לְהַמְשִׁיךְ אֶת טוֹב הַקֹּדֶשׁ בְּרוּף
 הוּא מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה. אַחַר כֵּן בָּא
 דוֹד וְסִדֵּר אוֹתָם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 כְּאֶחָד, הַסְתַּפֵּל בְּכָל הַכְּתוּב הַזֶּה
 שֶׁל הַכַּנּוֹר, שֶׁל שְׁלֵמוֹת וּכְבוֹד
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּף הוּא לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה.

בְּשִׁעָה שֶׁשָּׂאָר הַעַמִּים נִכְפָּים, הֵם
 בָּאִים וּמוֹדִים לְקֹדֶשׁ-בְּרוּף-הוּא.
 כִּינּוֹן שְׁנִכְפָּים וּמוֹדִים לוֹ, אִז
 מִשְׁתַּלֵּם כְּבוֹד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּף הוּא
 מַעְלָה וּמַטָּה. בְּשִׁעָה שְׂבָא מִשָּׁה
 לְפָרְעָה וְאָמַר לוֹ ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו', הוּא פִתַּח וְאָמַר,
 לֹא יַדְעַתִּי אֵת ה'.

וְרִצָּה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּף הוּא שִׁיתְכַבֵּד
 שָׁמוֹ בְּאֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִכְבֵּד
 לְמַעְלָה. כִּינּוֹן שֶׁהִלְקָה אוֹתוֹ וְאֵת
 עַמּוֹ, בָּא וְהוֹדָה לְקֹדֶשׁ-בְּרוּף-
 הוּא, שְׁפָתוֹב ה' הַצְדִּיק. הוּא
 שֶׁהִיָּה מִלֶּךְ חָשׁוֹב שֶׁל כָּל הָעוֹלָם,
 כִּינּוֹן שֶׁהוֹדָה, אִז כָּל שָׂאָר הַעַמִּים
 הוֹדוּ, שְׁפָתוֹב (שמות טו) אִז נִבְהָלוּ
 אֱלֹפֵי אֲדוּם.

בָּא יִתְרוֹ, כְּמֵר עֲלֵיוֹן וְגִדּוֹל, מִמְּנָה
 גִּדּוֹל (שֶׁל כָּל הַמַּמְנִים) שֶׁל כָּל
 הָאֱלִילִים הָאֲחֵרִים, וְהוֹדָה
 לְקֹדֶשׁ-בְּרוּף-הוּא וְאָמַר, עֲתָה
 יַדְעַתִּי כִי גִדּוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים.
 אִז הַתַּעְלָה וְהַתְּכַבֵּד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּף
 הוּא כְּכַבּוֹדוֹ מַעְלָה וּמַטָּה, וְאַחַר
 כֵּן נִתֵּן תּוֹרָה בְּשְׁלֵמוֹת,
 כְּשֶׁשְׁלֹטוֹנוֹ עַל הַכָּל.

יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵי אֲתָנּוּ סֵלָה. כַּד רוּחַ
 צְפוֹן אֲתַעֵר וְנִחִית לְעֵלְמָא, נָשִׁיב וְאָמַר, לְדַעַת
 בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. כַּנּוֹר בְּשִׁעָתָא
 דְּאִיהוּ מִנְּגִנָא בִּיה בִּהֵוֵא רוּחָא, פִּתַּח וְאָמַר
 יוֹדוּף עַמִּים כָּלָם (חסר) דוֹד כַּד הוּוּה קָם, וְאֲתַעֵר
 עָלֵיהּ רוּחַ קֹדֶשׁא, פִּתַּח וְאָמַר, אֶרֶץ נִתְּנָה
 יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. בְּגִין לְאִמְשָׁכָא
 טִיבּוֹ דְּקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא, מַעֲיִלָא לְתַתָּא.
 לְבַתֵּר אֲתָא דוֹד בְּרוּחַ קֹדֶשׁא, וְסִדֵּר לוֹן
 כְּחֻדָא, אִסְתַּפֵּל בְּכָלָא הַאי קָרָא דְכַנּוֹרָא, (כִּינּוֹן)
 דְּשְׁלִימוֹ דִּיקָרָא דְקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא עֵילָא
 וְתַתָּא.

בְּשִׁעָתָא דְשָׂאָר עַמִּין אֲתַכְפִּיין, אֲתִיין וְאוֹדָאן
 לִיה לְקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא, כִּינּוֹן דְּאִינוֹן
 אֲתַכְפִּיין, וְאוֹדָן לִיה, כְּדִין אֲשֶׁתִּלִּים יְקָרָא
 דְּקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא עֵילָא וְתַתָּא. בְּשִׁעָתָא
 דְּאֲתָא מִשָּׁה (דף ט"ח ע"א) לְפָרְעָה וְאָמַר לִיה יי'
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו', פִּתַּח אִיהוּ
 וְאָמַר לֹא יַדְעַתִּי אֵת יי'.

וּבְעָא קֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא, דִּיתִיַקֵּר שְׁמִיה
 בְּאַרְעָא, כְּמָה דְּאִיהוּ יְקִירָא לְעֵילָא,
 כִּינּוֹן דְּאִלְקִי לִיה וּלְעַמִּיה, אֲתָא וְאוֹדִי לִיה
 לְקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא, דְּכַתִּיב, (שמות ט) יי' הַצְדִּיק.
 אִיהוּ דְּהוּוּ מְלָכָא קְרוּפִינוֹס דְּכָל עֵלְמָא, כִּינּוֹן
 דְּאִיהוּ אוֹדִי, כָּל שָׂאָר מְלָכִין אוֹדוֹן, דְּכַתִּיב,
 (שמות טו) אִז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוּם.

אֲתָא יִתְרוֹ, כּוּמְרָא עֲלָאָה וְרַבְרַבָא, רַב מְמַנָּא
 (דְּכָל מְמַנָּא) דְּכָל טַעוּן אַחְרַנִּין, וְאוֹדִי לִיה
 לְקוֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא, וְאָמַר עֲתָה יַדְעַתִּי כִי
 גִדּוֹל יי' מִכָּל הָאֱלֹהִים, כְּדִין אִסְתַּלַּק וְאֲתִיַקֵּר
 קֹדֶשׁא בְּרוּף הוּא בִּיקְרִיה עֵילָא וְתַתָּא, וְלְבַתֵּר
 יֵהֵב אוֹרִיַתָא בְּשְׁלִימוֹ, דְּשְׁלֹטוֹנוֹ עַל כָּלָא.